

عنوان مقاله:

بررسی خصوصیات فیزیولوژیک گونه *Tamarix aphylla* به عنوان گونه مناسب کشت در مناطق خشک ایران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی مهندسی و مدیریت محیط زیست (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

مهناز امینی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی مرتعداری، گروه مهندسی طبیعت، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان.

خلاصه مقاله:

شور و قلیایی بودن خاک در مناطق بیابانی و نیمه بیابانی امری طبیعی است که عمدتاً به علت کمبود بارش و عدم شستشوی خاک ایجاد می شود. انجام عملیات های بیولوژیک مختلف اعم از اصلاح و احیا خاک، منظرسازی شهری، بادشکن و حفاظت در برابر فرسایش آبی و بادی در این مناطق بایستی با در نظر گرفتن محدودیت های خاک، آب و اقلیم باشد و لزوم استفاده از گیاهان سازگار با محیط به عنوان بهترین گزینه پیشنهاد می گردد. در این پژوهش اقدام به بررسی خصوصیات مختلف گونه *Tamarix aphylla* به عنوان یکی از مناسب ترین گونه های گیاهی برای کشت در مناطق کویری ایران شده است. ویژگی های مختلف مورفولوژیکی، منظرشناختی، کاربردها، نیازهای بومشناختی و سایر خصوصیات این گونه گیاهی به اختصار معرفی و بررسی شده است. استفاده از این گیاه به دلیل سازگاری با انواع خاکها مناطق بیابانی اعم از شور، قلیا، شنی، ماسه ای و حتی رسی، عدم حساسیت به پسابهای شهری و نیاز آبی کم، قامت افراشته، قدرت تکثیر مطلوب و چوب مناسب این گونه گیاهی را به یکی از بهترین گزینه های موجود تبدیل کرده است. این گونه به سبب افزایش شوری در خاک، موجب کاهش تنوع زیستی در منطقه کشت می شود بنابراین لازم است در انتخاب گونه های همراه دقت لازم اعمال گردد

کلمات کلیدی:

اکوسیستم، اکولوژی گیاهی، توسعه پایدار، فنولوژی گیاهی، منابع طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1696848>

